

DYREKTYWY

DYREKTYWA RADY 2011/70/EURATOM

z dnia 19 lipca 2011 r.

ustanawiająca ramy wspólnotowe w zakresie odpowiedzialnego i bezpiecznego gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 31 i 32,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej, sporządzony po uzyskaniu opinii grupy osób mianowanych przez Komitet Naukowo-Techniczny spośród ekspertów naukowych państw członkowskich,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 2 lit. b) Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej („Traktat Euratom”) przewiduje utworzenie jednolitych norm bezpieczeństwa mających chronić zdrowie pracowników i ludności.
- (2) Artykuł 30 Traktatu Euratom przewiduje ustanowienie podstawowych norm ochrony zdrowia pracowników i ludności przed niebezpieczeństwem promieniowania jonizującego.
- (3) Artykuł 37 Traktatu Euratom wymaga od państw członkowskich przedstawienia Komisji ogólnych danych dotyczących wszelkich planów trwałego składowania odpadów promieniotwórczych.
- (4) Dyrektywa Rady 96/29/Euratom ⁽³⁾ ustanawia podstawowe normy bezpieczeństwa w zakresie ochrony zdrowia pracowników i ogółu społeczeństwa przed zagrożeniami wynikającymi z promieniowania jonizującego. Dyrektywa ta została uzupełniona przepisami bardziej szczegółowymi.
- (5) Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej uznał w swoim orzecznictwie, że postanowienia rozdziału 3 Traktatu Euratom, dotyczące ochrony zdrowia i bezpieczeństwa, stanowią spójną całość przekazującą

Komisji znaczne uprawnienia w celu ochrony ludności i środowiska przed ryzykiem skażenia promieniotwórczego ⁽⁴⁾.

- (6) Decyzją Rady 87/600/Euratom z dnia 14 grudnia 1987 r. w sprawie wspólnotowych warunków wczesnej wymiany informacji w przypadku pogotowia radiologicznego ⁽⁵⁾ ustanowiono ramy dla powiadamiania i przekazywania informacji, które będą wykorzystywane przez państwa członkowskie w celu ochrony ogółu społeczeństwa w przypadku pogotowia radiologicznego. Dyrektywa Rady 89/618/Euratom z dnia 27 listopada 1989 r. w sprawie informowania ogółu społeczeństwa o środkach ochrony zdrowia, które będą stosowane, oraz działaniach, jakie należy podjąć w przypadku pogotowia radiologicznego ⁽⁶⁾, nałożyła na państwa członkowskie obowiązek informowania ogółu społeczeństwa w przypadku pogotowia radiologicznego.
- (7) Dyrektywa Rady 2003/122/Euratom ⁽⁷⁾ przewiduje kontrolę wysoce radioaktywnych źródeł zamkniętych i odpadów radioaktywnych, w tym źródeł niewykorzystywanych. Zgodnie ze Wspólną konwencją w sprawie bezpieczeństwa gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym i bezpieczeństwa w postępowaniu z odpadami promieniotwórczymi („wspólna konwencja”) oraz Kodeksem postępowania w zakresie bezpieczeństwa i ochrony źródeł promieniotwórczych Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej (MAEA), a także aktualnymi praktykami stosowanymi w branży przemysłowej, niewykorzystywane źródła zamknięte mogą być ponownie wykorzystane, poddane recyklingowi lub unieszkodliwione. W wielu przypadkach oznacza to zwrot źródła lub zwrot sprzętu zawierającego źródło dostawcy lub producentowi, aby umożliwić przekwalifikowanie lub przerób.
- (8) Dyrektywa 2006/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie gospodarowania odpadami pochodzącymi z przemysłu wydobywczego ⁽⁸⁾ obejmuje gospodarowanie odpadami pochodzącymi z przemysłu wydobywczego, które mogą być radioaktywne, z pominięciem aspektów, które są typowe dla radioaktywności, gdyż kwestie te są ujęte w ramach Traktatu Euratom.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 4 maja 2011 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym)

⁽²⁾ Opinia z dnia 23 czerwca 2011 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym)

⁽³⁾ Dz.U. L 159 z 29.6.1996, s. 1.

⁽⁴⁾ C-187/87 (1988 ECR s. 5013) oraz C-29/99 (2002 ECR s. I-11221)

⁽⁵⁾ Dz.U. L 371 z 30.12.1987, s. 76.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 357 z 7.12.1989, s. 31.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 346 z 31.12.2003, s. 57.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 102 z 11.4.2006, s. 15.

- (9) W dyrektywie Rady 2006/117/Euratom⁽¹⁾ ustanowiono system Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej („wspólnotowy”) nadzoru i kontroli nad transgranicznym przemieszczaniem odpadów promieniotwórczych i wypalonego paliwa jądrowego. Dyrektywa ta została uzupełniona o zalecenie Komisji 2008/956/Euratom z dnia 4 grudnia 2008 r. w sprawie kryteriów wywozu odpadów promieniotwórczych i wypalonego paliwa jądrowego do krajów trzecich⁽²⁾.
- (10) W dyrektywie Rady 2009/71/Euratom z dnia 25 czerwca 2009 r. ustanawiającej wspólnotowe ramy bezpieczeństwa jądrowego obiektów jądrowych⁽³⁾ nałożono na państwa członkowskie obowiązek ustanowienia i utrzymywania krajowych ram bezpieczeństwa jądrowego. Mimo że dyrektywa ta dotyczy przede wszystkim bezpieczeństwa jądrowego obiektów jądrowych, ważne jest również zapewnienie bezpiecznego gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi, w tym w obiektach do ich przechowywania i trwałego składowania. Dlatego te obiekty, o których mowa zarówno w dyrektywie 2009/71/Euratom, jak i w niniejszej dyrektywie, nie powinny być obciążone niewspółmiernymi lub niepotrzebnymi obowiązkami, w szczególności w odniesieniu do sprawozdawczości.
- (11) Dyrektywa 2003/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. przewidująca udział społeczeństwa w odniesieniu do sporządzania niektórych planów i programów w zakresie środowiska⁽⁴⁾ ma zastosowanie do pewnych planów i programów w zakresie dyrektywy 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko⁽⁵⁾.
- (12) Zalecenie Komisji 2006/851/Euratom z dnia 24 października 2006 r. w sprawie zarządzania zasobami finansowymi przeznaczonymi na likwidację instalacji jądrowych, zużytego paliwa i odpadów radioaktywnych⁽⁶⁾ koncentruje się na adekwatności finansowania, jego bezpieczeństwie finansowym i przejrzystości, co ma na celu zapewnienie wykorzystywania funduszy jedynie do realizacji zamierzonych celów.
- (13) W szczególnych warunkach przystąpienia Litwy, Słowacji i Bułgarii do Unii Europejskiej, w sytuacji gdy niektóre elektrownie jądrowe miały zostać wcześniej wycofane z eksploatacji, Wspólnota wzięła udział w gromadzeniu środków finansowych i udziela – z zastrzeżeniem pewnych warunków – wsparcia finansowego dla niektórych projektów zamykania obiektów jądrowych, w tym w zakresie gospodarowania odpadami promieniotwórczymi i wypalonym paliwem jądrowym.
- (14) Wspólna konwencja zawarta pod auspicjami MAEA, jest instrumentem motywacyjnym i ma na celu osiągnięcie i utrzymanie w skali światowej wysokiego poziomu bezpieczeństwa w gospodarowaniu wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi przez poprawę wykorzystania środków krajowych oraz współpracy międzynarodowej.
- (15) Niektóre państwa członkowskie uczestniczyły już i zamierzają dalej uczestniczyć w zainicjowanym przez USA i Rosję programie, tzw. inicjatywie na rzecz ograniczania zagrożeń globalnych (ang. *Global Threat Reduction Initiative*), przemieszczając wypalone paliwo jądrowe z reaktorów badawczych do Stanów Zjednoczonych Ameryki i do Federacji Rosyjskiej.
- (16) W 2006 r. MAEA zaktualizowała strukturę norm i opublikowała podstawowe zasady bezpieczeństwa, które były sponsorowane wspólnie przez Wspólnotę, Organizację Współpracy Gospodarczej i Rozwoju/Agencję Energii Nuklearnej i inne organizacje międzynarodowe. Stosowanie podstawowych zasad bezpieczeństwa ułatwi stosowanie międzynarodowych norm w zakresie bezpieczeństwa i doprowadzi do większej spójności rozwiązań istniejących w poszczególnych państwach.
- (17) Po wezwaniu przez Radę do ustanowienia grupy wysokiego szczebla na poziomie UE, co zawarto w konkluzjach z dnia 8 maja 2007 r. w sprawie bezpieczeństwa jądrowego oraz bezpiecznego gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi, decyzją Komisji 2007/530/Euratom z dnia 17 lipca 2007 r. dotyczącą powołania Europejskiej Grupy Wysokiego Szczebla ds. Bezpieczeństwa Jądrowego i Gospodarowania Odpadami⁽⁷⁾ ustanowiono Europejską Grupę Organów Regulacyjnych ds. bezpieczeństwa jądrowego (ENSREG), która ma przyczynić się do osiągnięcia celów Wspólnoty w dziedzinie gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi. Wnioski i zalecenia ENSREG znalazły odzwierciedlenie w rezolucji Rady z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi oraz w konkluzjach Rady z dnia 10 listopada 2009 r. w sprawie sprawozdania Europejskiej Grupy Regulacyjnej ds. bezpieczeństwa jądrowego.
- (18) Parlament Europejski w dniu 10 maja 2007 r. przyjął rezolucję „Euratom – bilans 50 lat europejskiej polityki w zakresie energii jądrowej”, w której wezwał do przyjęcia ujednoczonych norm w zakresie gospodarowania odpadami promieniotwórczymi, a także wezwał Komisję do dokonania przeglądu stosownych projektów jej wniosków ustawodawczych oraz do przedłożenia nowego wniosku dotyczącego dyrektywy w sprawie gospodarowania odpadami promieniotwórczymi.
- (19) Mimo że określanie koszyka energetycznego leży w gestii każdego państwa członkowskiego, to wszystkie państwa członkowskie generują odpady promieniotwórcze w wyniku produkcji energii lub działalności przemysłowej, rolnej, medycznej lub badawczej lub w wyniku zamykania obiektów jądrowych lub w sytuacjach, kiedy podejmowane są działania naprawcze oraz interwencyjne.

(1) Dz.U. L 337 z 5.12.2006, s. 21.

(2) Dz.U. L 338 z 17.12.2008, s. 69.

(3) Dz.U. L 172 z 2.7.2009, s. 18.

(4) Dz.U. L 156 z 25.6.2003, s. 17.

(5) Dz.U. L 197 z 21.7.2001, s. 30.

(6) Dz.U. L 330 z 28.11.2006, s. 31.

(7) Dz.U. L 195 z 17.7.2007, s. 44.

- (20) W wyniku eksploatacji reaktorów jądrowych powstaje wypalone paliwo jądrowe. Każde państwo członkowskie może zdefiniować własną politykę w dziedzinie cyklu paliwowego. Wypalone paliwo jądrowe może być traktowane albo jako cenny zasób, który można poddać ponownemu przerobowi albo, jeżeli zostanie uznane za odpad promieniotwórczy, kierowane do bezpośredniego trwałego składowania. Bez względu na wybór opcji należy rozważyć trwałe składowanie wysokoaktywnych odpadów promieniotwórczych wydzielonych przy ponownym przerobie lub wypalonego paliwa jądrowego uznanego za odpady.
- (21) Odpady promieniotwórcze, w tym wypalone paliwo jądrowe uznane za odpady, muszą być hermetycznie zabezpieczone oraz na długi czas odizolowane od ludzi oraz środowiska ożywionego. W związku z ich swoistym charakterem, mianowicie zawartością radionuklidów wymagane są stosowne rozwiązania mające na celu ochronę zdrowia ludzkiego i środowiska przed zagrożeniami wynikającymi z promieniowania jonizującego, w tym trwałe składowanie w odpowiednich obiektach, będących punktem końcowym. Przechowywanie odpadów promieniotwórczych, w tym przechowywanie długoterminowe, stanowi rozwiązanie tymczasowe, ale nie jest alternatywą dla trwałego składowania.
- (22) Krajowy system klasyfikacji odpadów promieniotwórczych powinien wspomagać te rozwiązania, uwzględniając w pełni konkretne rodzaje i właściwości odpadów promieniotwórczych.
- (23) Typowa koncepcja trwałego składowania odpadów nisko- lub średnioaktywnych zakłada trwałe składowanie w pobliżu powierzchni. Na poziomie technicznym panuje powszechna zgoda, że głębokie trwałe składowanie geologiczne stanowi obecnie najbezpieczniejsze i najbardziej zgodne z zasadami trwałego rozwoju rozwiązanie jako punkt końcowy w gospodarowaniu odpadami wysokoaktywnymi i wypalonym paliwem jądrowym uznanym za odpad. Państwa członkowskie, zachowując kompetencje w kwestii odnośnych polityk dotyczących gospodarowania wypalonym paliwem oraz odpadami promieniotwórczymi nisko-, średnio- lub wysokoaktywnymi, powinny w swoich politykach krajowych uwzględnić planowanie i realizację opcji trwałego składowania. Ponieważ stosowanie i rozwój obiektów trwałego składowania będzie miało miejsce przez dziesięciolecia, wiele programów uznaje konieczność utrzymania elastyczności i zdolności do adaptacji, np. aby objąć nową wiedzę dotyczącą warunków terenowych danego obiektu lub rozwój systemów trwałego składowania. Działania prowadzone w ramach platformy technologicznej na rzecz wdrożenia składowania geologicznego odpadów promieniotwórczych (IGD-TP) mogłyby ułatwić dostęp do wiedzy fachowej i technologii w tym względzie. W związku z tym rozwój techniczny systemu trwałego składowania może kierować się względami odwracalności i odzyskiwalności jako kryteriami technicznymi i eksploatacyjnymi. Jednak te kryteria nie powinny być substytutem dobrego projektowania obiektów trwałego składowania, o dających się obronić kryteriach zamknięcia. Konieczny jest kompromis, ponieważ gospodarowanie odpadami promieniotwórczymi i wypalonym paliwem jądrowym opiera się na najnowszych zdobyczach wiedzy i techniki.
- (24) Każde państwo członkowskie powinno przyjąć etyczne zobowiązanie wobec przyszłych pokoleń do nienakładania nadmiernych obciążeń w odniesieniu do wypalnego paliwa jądrowego i odpadów promieniotwórczych, w tym wszelkich odpadów promieniotwórczych, których należy się spodziewać w związku z likwidacją istniejących obiektów jądrowych. Poprzez wdrożenie niniejszej dyrektywy państwa członkowskie wykażą, że podjęły odpowiedzialne kroki, by zapewnić osiągnięcie tego celu.
- (25) Ostateczna odpowiedzialność państw członkowskich za bezpieczeństwo gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi stanowi podstawową zasadę potwierdzoną przez wspólną konwencję. Niniejsza dyrektywa powinna wspierać wspomnianą zasadę odpowiedzialności krajowej, jak również zasadę odpowiedzialności posiadacza zezwolenia za bezpieczeństwo gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi pod nadzorem właściwego organu regulacyjnego, a także wzmocnić pozycję i niezależność właściwego organu regulacyjnego.
- (26) Uznaje się, że wykorzystywanie przez właściwy organ regulacyjny źródeł promieniotwórczości do celów właściwego wykonywania jego zadań regulacyjnych nie narusza tej niezależności.
- (27) Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby dostępne były odpowiednie środki finansowe do celów gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi.
- (28) Państwa członkowskie powinny ustanowić krajowe programy w celu zapewnienia transpozycji decyzji politycznych do jasno określonych przepisów dotyczących terminowego wdrożenia wszystkich etapów gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi – od ich wytworzenia aż do trwałego składowania. Krajowe programy mogą przyjąć formę jednego dokumentu referencyjnego lub zbioru dokumentów.
- (29) Zrozumiałe jest, że rozwiązania krajowe w zakresie bezpieczeństwa gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi będą stosowane w formie instrumentu prawnego, regulacyjnego lub organizacyjnego, wybór którego leży w gestii państw członkowskich.
- (30) Poszczególne etapy gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi są ściśle ze sobą powiązane. Decyzje podjęte w ramach jednego etapu mogą mieć wpływ na następny etap. W związku z powyższym podczas opracowywania programów krajowych należy uwzględnić tego rodzaju wzajemne zależności.
- (31) Przy gospodarowaniu wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi istotna jest przejrzystość. Należy ją zapewnić przez skuteczne informowanie społeczeństwa oraz stworzenie wszystkim zainteresowanych podmiotom, w tym władzom lokalnym i społeczeństwu, szans na uczestniczenie w procesie decyzyjnym zgodnie z zobowiązaniami krajowymi i międzynarodowymi.
- (32) Współpraca pomiędzy państwami członkowskimi oraz na szczeblu międzynarodowym mogłaby ułatwić i przyspieszyć podejmowanie decyzji dzięki dostępowi do wiedzy fachowej i technologii.

- (33) Niektóre państwa członkowskie są zdania, że współużytkowanie obiektów gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi, w tym obiektów trwałego składowania, stanowi potencjalnie korzystną, bezpieczną i racjonalną pod względem kosztów opcję, w przypadku gdy opiera się ona na porozumieniu pomiędzy zainteresowanymi państwami członkowskimi.
- (34) Dokumentacja procesu decyzyjnego w zakresie dotyczącym bezpieczeństwa powinna być współmierna do zagrożeń (podejście zróżnicowane) i powinna stanowić podstawę decyzji związanych z gospodarowaniem wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi. Powinno to umożliwić określenie obszarów niepewności, na które należy zwrócić szczególną uwagę przy ustaleniach oceny bezpieczeństwa. Decyzje dotyczące bezpieczeństwa powinny być oparte na ustaleniach oceny bezpieczeństwa i na informacjach na temat solidności i rzetelności tej oceny i dokonanych w niej założeniach. Dlatego proces decyzyjny powinien opierać się na gromadzeniu argumentów i dowodów, które mają wykazać, że dany obiekt lub działalność związane z gospodarowaniem wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi spełniają wymaganą normę bezpieczeństwa. W przypadku konkretnego obiektu trwałego składowania dokumentacja powinna pozwalać na lepsze zrozumienie tych aspektów, które mają wpływ na bezpieczeństwo systemu trwałego składowania, w tym barier naturalnych (geologicznych) i zaprojektowanych przez człowieka, oraz oczekiwanej ewolucji systemu trwałego składowania w czasie.
- (35) Państwo członkowskie, w którym nie występuje wypalone paliwo jądrowe, nie ma w najbliższej przyszłości perspektyw występowania wypalonego paliwa jądrowego i nie prowadzi się obecnie ani nie planuje w przyszłości prowadzenia działań związanych z wypalonym paliwem jądrowym, byłoby poddane niewspółmiernemu i niepotrzebnemu obciążeniu, gdyby miało transponować i wdrażać przepisy niniejszej dyrektywy w odniesieniu do wypalonego paliwa jądrowego. Dlatego takie państwa członkowskie powinny zostać zwolnione – o ile nie podjęły decyzji o rozpoczęciu działań związanych z paliwem jądrowym – z obowiązku transpozycji i wdrażania przepisów niniejszej dyrektywy dotyczących wypalonego paliwa jądrowego.
- (36) Traktat między rządem Republiki Słowenii a rządem Republiki Chorwacji w sprawie uregulowania statusu i innych stosunków prawnych dotyczących inwestowania, użytkowania i likwidacji elektrowni jądrowej Krško reguluje stosunek współposiadania elektrowni jądrowej. Traktat ten przewiduje wspólną odpowiedzialność za gospodarowanie odpadami promieniotwórczymi i wypalonym paliwem jądrowym oraz ich trwałe składowanie. Dlatego należy wprowadzić zwolnienie z pewnych przepisów niniejszej dyrektywy, tak aby nie stwarzać przeszkód w pełnej realizacji tego dwustronnego traktatu.
- (37) Uznając, że zagrożenia radiologiczne i nieradiologiczne związane z wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi powinny zostać uwzględnione w krajowych ramach, niniejsza dyrektywa nie obejmuje jednak zagrożeń nieradiologicznych, które objęte są zakresem stosowania Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.
- (38) Utrzymywanie i dalsze rozwijanie kompetencji i umiejętności w dziedzinie gospodarowania wypalonym

paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi powinno – jako zasadniczy element zapewniania wysokich poziomów bezpieczeństwa – być oparte na nauce poprzez doświadczenie eksploatacyjne.

- (39) Badania naukowe i rozwój techniczny poparty współpracą techniczną pomiędzy odnośnymi podmiotami może otworzyć perspektywy poprawy bezpiecznego gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi, a także przyczynić się do zmniejszania ryzyka radiotoksyczności odpadów wysokoaktywnych.
- (40) Wzajemne oceny mogłyby być doskonałym sposobem budowania zaufania w gospodarowanie wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi w Unii Europejskiej w celu gromadzenia i wymiany doświadczeń i zapewniania wysokich standardów,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ 1

ZAKRES STOSOWANIA, DEFINICJE ORAZ ZASADY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

1. Niniejsza dyrektywa ustanawia wspólnotowe ramy służące zapewnieniu odpowiedzialnego i bezpiecznego gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi, celem wyeliminowania tworzenia nieuzasadnionych obciążeń dla przyszłych pokoleń.

2. Zapewnia ona wprowadzenie przez państwa członkowskie odpowiednich rozwiązań krajowych gwarantujących wysoki poziom bezpieczeństwa gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi, aby chronić pracowników i ogół społeczeństwa przed zagrożeniami wynikającymi z promieniowania jonizującego.

3. Zapewnia ona informowanie i uczestnictwo społeczeństwa w odniesieniu do gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi, zwracając jednocześnie należytą uwagę na kwestie bezpieczeństwa i informacji zastrzeżonych.

4. Bez uszczerbku dla dyrektywy 96/29/Euratom, niniejsza dyrektywa uzupełnia podstawowe normy, o których mowa w art. 30 Traktatu Euratom, w zakresie bezpieczeństwa gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi.

Artykuł 2

Zakres stosowania

1. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do wszystkich etapów:

- gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym, w przypadku gdy wypalone paliwo jądrowe powstaje w wyniku działań cywilnych;
- postępowania z odpadami promieniotwórczymi – od ich wytworzenia do trwałego składowania – w przypadku gdy odpady promieniotwórcze powstają w wyniku działań cywilnych.

2. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do:

- odpadów pochodzących z przemysłu wydobywczego, które mogą być promieniotwórcze i które są objęte zakresem stosowania dyrektywy 2006/21/WE;
- zatwierdzonych uwolnień.

3. Artykuł 4 ust. 4 niniejszej dyrektywy nie ma zastosowania do:

- a) zwrotu niewykorzystywanych źródeł zamkniętych dostawcy lub producentowi;
- b) przemieszczania wypalonego paliwa jądrowego z reaktorów badawczych do kraju, który dostarcza lub produkuje paliwa do reaktorów badawczych, przy uwzględnieniu obowiązujących umów międzynarodowych;
- c) odpadów i wypalonego paliwa jądrowego z istniejącej elektrowni Krško, jeżeli chodzi o przemieszczanie między Słowenią a Chorwacją.

4. Niniejsza dyrektywa nie wpływa na prawa państwa członkowskiego lub przedsiębiorstwa w tym państwie członkowskim do zwrotu odpadów promieniotwórczych po przerobie do ich kraju pochodzenia, w przypadku gdy:

- a) odpady promieniotwórcze mają być przemieszczone do tego państwa członkowskiego lub przedsiębiorstwa w celu przerobu; lub
- b) inny materiał ma być przemieszczony do tego państwa członkowskiego lub przedsiębiorstwa w celu przeprowadzenia odzysku odpadów promieniotwórczych.

Niniejsza dyrektywa nie wpływa na prawa państwa członkowskiego lub przedsiębiorstwa w tym państwie członkowskim, do którego wypalone paliwo jądrowe ma być przemieszczone w celu przetworzenia lub ponownego przerobu, do zwrotu do kraju pochodzenia odpadów promieniotwórczych odzyskanych w wyniku tej operacji przetworzenia lub ponownego przerobu, lub uzgodnionego odpowiednika.

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

- 1) „zamknięcie” oznacza zakończenie prowadzenia wszelkich działań eksploatacyjnych w jakiś czas po umieszczeniu wypalonego paliwa jądrowego lub odpadów promieniotwórczych w obiekcie trwałego składowania; obejmuje to również końcowe prace projektowe lub inne prace, których przeprowadzenie jest niezbędne w celu zapewnienia długoterminowego bezpieczeństwa tego obiektu;
- 2) „właściwy organ regulacyjny” oznacza organ lub system organów wyznaczonych w państwie członkowskim w dziedzinie regulacji bezpieczeństwa gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym lub odpadami promieniotwórczymi, zgodnie z art. 6;
- 3) „trwałe składowanie” oznacza umieszczenie wypalonego paliwa jądrowego lub odpadów promieniotwórczych w obiekcie bez zamiaru ponownego ich wydobycia;
- 4) „obiekt trwałego składowania” oznacza dowolny obiekt lub instalację, których głównym celem jest trwałe składowanie odpadów promieniotwórczych;
- 5) „zezwoleństwo” oznacza każdy dokument urzędowy wydany na mocy jurysdykcji państwa członkowskiego do celów prowadzenia wszelkiego rodzaju działań związanych z gospodarowaniem wypalonym paliwem jądrowym lub odpadami promieniotwórczymi, lub w celu przyznania odpowiedzialności za lokalizację, projektowanie, budowę, rozruch, eksploatację, likwidację lub zamknięcie obiektu

gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym lub obiektu gospodarowania odpadami promieniotwórczymi;

- 6) „posiadacz zezwoleństwa” oznacza osobę prawną lub fizyczną ponoszącą całkowitą odpowiedzialność za wszelkie działania lub obiekty związane z gospodarowaniem wypalonym paliwem jądrowym lub odpadami promieniotwórczymi wymienione w zezwoleństwie;
- 7) „odpady promieniotwórcze” oznaczają materiały promieniotwórcze w stanie lotnym, ciekłym lub stałym, których dalsze wykorzystanie nie jest przewidywane ani rozważane ani przez państwo członkowskie, ani przez osobę prawną lub fizyczną, której decyzja została zatwierdzona przez państwo członkowskie, i podlegające, jako odpady promieniotwórcze, kontroli sprawowanej przez właściwy organ regulacyjny zgodnie z ramami ustawodawczymi i regulacyjnymi danego państwa członkowskiego;
- 8) „gospodarowanie odpadami promieniotwórczymi” oznacza wszelkie działania, które są związane z użytkowaniem, przetwarzaniem wstępnym, przetwarzaniem, kondycjonowaniem, przechowywaniem lub trwałym składowaniem odpadów promieniotwórczych, z wyłączeniem transportu poza terenem obiektu;
- 9) „obiekt gospodarowania odpadami promieniotwórczymi” oznacza każdy obiekt lub instalację, których głównym celem jest gospodarowanie odpadami promieniotwórczymi;
- 10) „ponowny przerób” oznacza proces lub działanie zmierzające do wydobycia materiałów rozszczepialnych i paliworodnych z wypalonego paliwa jądrowego w celu ich dalszego wykorzystania;
- 11) „wypalone paliwo jądrowe” oznacza paliwo jądrowe, które zostało napromieniowane w rdzeniu reaktora, a następnie trwale z niego usunięte; wypalone paliwo jądrowe może być uznane za zasób użyteczny, który może zostać poddany ponownemu przerobowi, albo może zostać przeznaczone do trwałego składowania, jeżeli zostanie uznane za odpady promieniotwórcze;
- 12) „gospodarowanie wypalonym paliwem jądrowym” oznacza wszelkie działania, które są związane z użytkowaniem, przechowywaniem, ponownym przerobem lub trwałym składowaniem wypalonego paliwa jądrowego, z wyłączeniem transportu poza terenem obiektu;
- 13) „obiekt gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym” oznacza każdy obiekt lub instalację, których głównym celem jest gospodarowanie wypalonym paliwem jądrowym;
- 14) „przechowywanie” oznacza przetrzymywanie wypalonego paliwa jądrowego lub odpadów promieniotwórczych w obiekcie z zamiarem ponownego ich wydobycia.

Artykuł 4

Zasady ogólne

1. Państwa członkowskie ustanawiają i prowadzą krajowe polityki w zakresie gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi. Bez uszczerbku dla art. 2 ust. 3, każde państwo członkowskie ponosi ostateczną odpowiedzialność za gospodarowanie wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi wygenerowanymi w nim.

2. W przypadku gdy odpady promieniotwórcze lub wypalone paliwo jądrowe są przemieszczane w celu przerobu lub ponownego przerobu do państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, ostateczna odpowiedzialność za bezpieczne i odpowiedzialne trwałe składowanie tych materiałów – w tym wszelkich odpadów będących produktami ubocznymi – spoczywa na tym państwie członkowskim lub państwie trzecim, z którego wysłano ten materiał promieniotwórczy.

3. Polityki krajowe opierają się na wszystkich następujących zasadach:

- a) generowanie odpadów promieniotwórczych jest utrzymywane na najniższym rozsądnie wykonalnym poziomie, zarówno pod względem aktywności, jak i ilości, przy użyciu odpowiednich środków projektowych oraz praktyk w zakresie eksploatacji i likwidacji, w tym recyklingu i ponownego wykorzystania materiałów;
- b) uwzględniane są wzajemne zależności pomiędzy wszystkimi etapami generowania wypalonego paliwa jądrowego i odpadów promieniotwórczych oraz gospodarowania nimi;
- c) wypalone paliwo jądrowe i odpady promieniotwórcze są objęte bezpiecznym gospodarowaniem, także w perspektywie długoterminowej, z zastosowaniem elementów bezpieczeństwa biernego;
- d) stosowanie środków opiera się na podejściu zróżnicowanym;
- e) koszty gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi są ponoszone przez te podmioty, które wygenerowały te materiały;
- f) w odniesieniu do wszystkich etapów gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi stosowany jest oparty na dowodach i udokumentowany proces decyzyjny.

4. Odpady promieniotwórcze są trwale składowane w tym państwie członkowskim, w którym zostały wygenerowane, chyba że w momencie dokonywania przemieszczenia weszło w życie porozumienie zawarte między danym państwem członkowskim a innym państwem członkowskim lub państwem trzecim w sprawie użytkowania obiektu trwałego składowania w jednym z nich, z uwzględnieniem kryteriów ustalonych przez Komisję zgodnie z art. 16 ust. 2 dyrektywy 2006/117/Euratom.

Przed przemieszczeniem do państwa trzeciego państwo członkowskie wywołujące informuje Komisję o treści każdego takiego porozumienia i podejmuje uzasadnione działania, aby się upewnić, że:

- a) kraj przeznaczenia zawarł umowę ze Wspólnotą obejmującą gospodarowanie wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi lub jest stroną Wspólnej konwencji w sprawie bezpieczeństwa gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym i bezpieczeństwa w postępowaniu z odpadami promieniotwórczymi („wspólna konwencja”);
- b) w kraju przeznaczenia istnieją programy gospodarowania odpadami promieniotwórczymi oraz ich trwałego składowania reprezentujące wysoki poziom bezpieczeństwa, a ich cele są równoważne celom ustanowionym w niniejszej dyrektywie; oraz
- c) obiekt trwałego składowania w kraju przeznaczenia ma zezwolenie na przemieszczenie odpadów promieniotwórczych, działa przed dokonaniem przemieszczenia i jest zarządzany zgodnie z wymogami ustanowionymi

w ramach programu gospodarowania odpadami promieniotwórczymi oraz ich trwałego składowania kraju przeznaczenia.

ROZDZIAŁ 2

OBOWIĄZKI

Artykuł 5

Ramy krajowe

1. Państwa członkowskie ustanawiają i utrzymują krajowe ramy ustawodawcze, regulacyjne i organizacyjne („ramy krajowe”) w zakresie gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi, w których obrębie przydziela się obowiązki i zapewnia koordynację między odpowiednimi organami właściwymi. Ramy krajowe zawierają wszystkie z następujących elementów:

- a) krajowy program wdrażania polityki w zakresie gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi;
- b) krajowe ustalenia dotyczące bezpieczeństwa gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi. W gestii państw członkowskich pozostaje określanie sposobu ich przyjmowania oraz instrumentów ich realizacji;
- c) system udzielania zezwoleń na prowadzenie działalności związanej z gospodarowaniem wypalonym paliwem i odpadami promieniotwórczymi dla obiektów lub obydwa, obejmujący zakaz prowadzenia działalności w zakresie gospodarowania wypalonym paliwem lub odpadami promieniotwórczymi, eksploatacji obiektu gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym lub odpadami promieniotwórczymi bez odpowiedniego zezwolenia lub obydwa oraz – w odpowiednich przypadkach – nakładanie warunków odnoszących się do dalszego zarządzania daną działalnością, danym obiektem obydwa;
- d) system stosownej kontroli, system zarządzania, inspekcje ze strony organów regulacyjnych, obowiązek prowadzenia dokumentacji i sprawozdawczości dotyczącej działalności lub obiektów związanych z gospodarowaniem wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi, w tym odpowiednie środki regulujące obiekty trwałego składowania po zamknięciu;
- e) działania regulacyjno-wykonawcze, obejmujące zawieszenie prawa do prowadzenia działalności i zmianę, wygaśnięcie lub cofnięcie zezwolenia, a także wymogi – w odpowiednich przypadkach – odnośnie do alternatywnych rozwiązań prowadzących do lepszego bezpieczeństwa;
- f) nałożenie odpowiedzialności na podmioty uczestniczące w poszczególnych etapach gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi. Ramy krajowe nakładają w szczególności główną odpowiedzialność za wypalone paliwo jądrowe i odpady promieniotwórcze na te podmioty, które je generują lub – w szczególności określonych okolicznościach – na posiadacza zezwolenia, na którego tę odpowiedzialność nałożyły właściwe podmioty;
- g) wymogi krajowe dotyczące informowania i uczestnictwa społeczeństwa;
- h) system(-y) finansowania gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi zgodnie z art. 9.

2. Państwa członkowskie zapewniają usprawnianie, w odpowiednich przypadkach, ram krajowych, z uwzględnieniem doświadczeń eksploacyjnych, nowych punktów widzenia wynikających z procesu decyzyjnego, o którym mowa w art. 4 ust. 3 lit. f), oraz rozwoju badawczo-technologicznego w odnośnej dziedzinie.

Artykuł 6

Właściwy organ regulacyjny

1. Każde państwo członkowskie ustanawia i utrzymuje właściwy organ regulacyjny w dziedzinie bezpieczeństwa gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwy organ regulacyjny był funkcjonalnie oddzielony od wszelkich innych podmiotów lub organizacji zaangażowanych w promowanie lub wykorzystywanie energii jądrowej lub materiałów promieniotwórczych, w tym w produkcję energii elektrycznej oraz zastosowania izotopów promieniotwórczych, lub w gospodarowanie wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi, tak by przy wykonywaniu przezeń funkcji regulacyjnej zapewnić jego faktyczną niezależność od niepożądanych wpływów.

3. Państwa członkowskie zapewniają właściwemu organowi regulacyjnemu uprawnienia oraz zasoby ludzkie i finansowe niezbędne do wypełniania jego obowiązków związanych z ramami krajowymi opisanymi w art. 5 ust. 1 lit. b), c), d) i e).

Artykuł 7

Posiadacze zezwoleń

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby główna odpowiedzialność za bezpieczeństwo obiektów gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi lub działań z nimi związanych spoczywała na posiadaczu zezwolenia. Odpowiedzialność ta nie może być delegowana.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby obowiązujące ramy krajowe nakładały na posiadaczy zezwolenia obowiązek – realizowany pod kontrolą regulacyjną właściwego organu regulacyjnego – regularnej oceny i weryfikacji oraz stałego poprawiania, w rozsądnie osiągalnym zakresie, bezpieczeństwa danego obiektu gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi lub działalności z nimi związanej, w sposób systematyczny i możliwy do zweryfikowania. Powyższe osiąga się za pomocą odpowiedniej oceny bezpieczeństwa, innych argumentów i dowodów.

3. Jako część procesu udzielania zezwolenia w odniesieniu do danej działalności lub danego obiektu wykazywanie bezpieczeństwa obejmuje rozwój i prowadzenie tej działalności oraz rozwój, eksploatację i likwidację tego obiektu lub zamknięcie obiektu trwałego składowania, a także fazę następującą po zamknięciu obiektu trwałego składowania. Zakres, w którym należy wykazać bezpieczeństwo, jest współmierny do stopnia złożoności działalności oraz wielkości zagrożeń związanych z odpadami promieniotwórczymi i wypalonym paliwem jądrowym oraz danym obiektem lub daną działalnością. Proces udzielania zezwoleń przyczynia się do bezpieczeństwa obiektu lub działalności w czasie normalnych warunków eksploacyjnych, przewidywanych odchyień od normalnych warunków eksploatacji oraz awarii projektowych. Daje ono wymagane przekonanie o bezpieczeństwie danego obiektu lub danych działań. Należy wprowadzić środki mające na celu zapobieganie awariom i łagodzenie skutków awarii, w tym sprawdzanie barier fizycznych oraz stosowanych przez posiadacza zezwolenia procedur administracyjnych w zakresie ochrony, które

musiałyby nie zadziałać, zanim pracownicy i społeczeństwo zostaliby w znaczącym stopniu poszkodowani przez promieniowanie jonizujące. Powyższe podejście identyfikuje i redukuje obszary niepewności.

4. Państwa członkowskie zapewniają, aby zgodnie z ramami krajowymi posiadacze zezwolenia mieli obowiązek ustanawiania i wdrażania zintegrowanych systemów zarządzania, w tym zapewniania jakości, które w całości kształtują gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi przyznają priorytetowe znaczenie bezpieczeństwu, i, aby systemy te były regularnie weryfikowane przez właściwy organ regulacyjny.

5. Państwa członkowskie zapewniają, aby zgodnie z ramami krajowymi posiadacze zezwoleń mieli obowiązek zapewniania i utrzymywania odpowiednich środków finansowych i zasobów ludzkich do celów wypełniania obowiązków związanych z bezpieczeństwem gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi, określonych w ust. 1–4.

Artykuł 8

Wiedza fachowa i umiejętności

Państwa członkowskie zapewniają, by zgodnie z ramami krajowymi wszystkie podmioty miały obowiązek zapewnienia swojemu personelowi edukacji i szkolenia, a także działań badawczo-rozwojowych zaspokajających potrzeby programu krajowego w zakresie gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi, aby umożliwić uzyskanie, utrzymanie i dalszy rozwój potrzebnej wiedzy fachowej i umiejętności.

Artykuł 9

Środki finansowe

Państwa członkowskie zapewniają, aby ramy krajowe nakładały wymóg dostępności wystarczających środków pieniężnych w przypadku gdy okażą się one potrzebne do celów realizacji programów krajowych, o których mowa w art. 11, w szczególności w zakresie gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi, z należytym uwzględnieniem odpowiedzialności podmiotów generujących wypalone paliwo jądrowe i odpady promieniotwórcze.

Artykuł 10

Przejrzystość

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby niezbędne informacje dotyczące gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi były podawane do wiadomości pracowników i ogółu społeczeństwa. Obowiązek ten obejmuje zapewnienie, aby właściwy organ regulacyjny informował społeczeństwo w zakresie swoich kompetencji. Informacje są udostępniane publicznie zgodnie z przepisami krajowymi i zobowiązaniami międzynarodowymi, pod warunkiem że nie narusza to innych interesów, jak np. – między innymi – związanych z bezpieczeństwem, uznanych w przepisach krajowych lub w zobowiązaniach międzynarodowych.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby społeczeństwo miało niezbędne możliwości efektywnego uczestnictwa w procesie podejmowania decyzji w sprawach związanych z gospodarowaniem wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi, zgodnie z prawodawstwem krajowym lub zobowiązaniami międzynarodowymi.

Artykuł 11

Programy krajowe

1. Każde państwo członkowskie zapewnia wdrażanie swojego programu krajowego gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi („program krajowy”), obejmującego wszystkie typy wypalonego paliwa jądrowego i odpadów promieniotwórczych podlegających jego jurysdykcji, jak również wszystkie etapy gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi – od ich wygenerowania aż do trwałego składowania.

2. Każde państwo członkowskie dokonuje regularnego przeglądu i aktualizacji swojego programu krajowego z uwzględnieniem – w odpowiednich przypadkach – postępu technicznego i naukowego, a także zaleceń, wyciągniętych wniosków i dobrych praktyk przedstawionych w ocenach wzajemnych.

Artykuł 12

Treść programów krajowych

1. Programy krajowe określają, jak państwa członkowskie zamierzają wdrażać swoje krajowe polityki, o których mowa w art. 4, w zakresie odpowiedzialnego i bezpiecznego gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi, tak aby zapewnić realizację celów niniejszych dyrektywy, oraz obejmują wszystkie z następujących elementów:

- a) ogólne cele krajowej polityki państwa członkowskiego w odniesieniu do gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym oraz odpadami promieniotwórczymi;
- b) znaczące etapy realizacji i jasno określone ramy czasowe do osiągnięcia tych etapów realizacji w świetle podstawowych celów programu krajowego;
- c) rejestr wszelkiego wypalonego paliwa jądrowego i odpadów promieniotwórczych oraz prognozy dotyczące przyszłych ilości, także ilości pochodzących z likwidacji wyraźnie wskazując lokalizację i ilość odpadów promieniotwórczych i wypalonego paliwa jądrowego, zgodnie z odpowiednią klasyfikacją odpadów promieniotwórczych;
- d) koncepcje lub plany i rozwiązania techniczne w odniesieniu do gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym oraz odpadami promieniotwórczymi od ich wygenerowania aż do trwałego składowania;
- e) koncepcje lub plany w odniesieniu do okresu po zamknięciu obiektu trwałego składowania, w tym wskazanie, przez jaki czas utrzymywane będą odpowiednie kontrole, jak również jakie środki zostaną zastosowane, aby zachować na dłużej wiedzę na temat danego obiektu;
- f) działania badawcze, rozwojowe i demonstracyjne, które są niezbędne do wdrożenia rozwiązań w zakresie gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi;

- g) obowiązek w odniesieniu do wdrażania programu krajowego oraz najważniejsze wskaźniki wykonania zadań służących monitorowaniu postępów wdrażania;
- h) ocenę kosztów programu krajowego oraz zasadnicze podstawy i założenia tej oceny, która musi obejmować rozkład kosztów w czasie;
- i) obowiązujące rozwiązania finansowe;
- j) politykę lub proces przejrzystości, o której mowa w art. 10;
- k) umowę(-y), jeżeli istnieje(-ą), zawartą(-e) z danym państwem członkowskim lub państwem trzecim w sprawie gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym lub odpadami promieniotwórczymi, w tym w sprawie użytkowania obiektów trwałego składowania.

2. Program krajowy wraz z polityką krajową mogą być zamieszczone w jednym dokumencie lub w różnych dokumentach.

Artykuł 13

Powiadamianie

1. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o swoich programach krajowych oraz o wszelkich późniejszych istotnych zmianach do nich.
2. W terminie sześciu miesięcy od daty powiadomienia Komisja może zwrócić się o wyjaśnienia lub wyrazić swoją opinię na temat tego, czy treść programów krajowych jest zgodna z art. 12.
3. W terminie sześciu miesięcy od daty otrzymania odpowiedzi Komisji państwa członkowskie przedkładają wyjaśnienia, o które prosiła Komisja, lub informują o wszelkich zmianach programów krajowych.
4. Podejmując decyzję w sprawie przyznania finansowej lub technicznej pomocy wspólnotowej w odniesieniu do obiektów lub działań związanych z gospodarowaniem wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi, Komisja uwzględnia wyjaśnienia państw członkowskich oraz postępy w realizacji programów krajowych.

Artykuł 14

Sprawozdawczość

1. Państwa członkowskie składają Komisji sprawozdanie z wdrażania niniejszej dyrektywy po raz pierwszy do dnia 23 sierpnia 2015 r., a następnie co trzy lata, wykorzystując przeglądy i sprawozdawczość w ramach wspólnej konwencji.
2. Na podstawie sprawozdań państw członkowskich Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie:
  - a) sprawozdanie z postępów we wdrażaniu niniejszej dyrektywy; oraz
  - b) rejestr odpadów promieniotwórczych i wypalonego paliwa jądrowego znajdujących się na terytorium Wspólnoty, jak również prognozy na przyszłość.

3. Okresowo, a przynajmniej raz na 10 lat, państwa członkowskie przeprowadzają samooceny swoich ram krajowych, właściwego organu regulacyjnego, krajowego programu i jego wdrażania, a także organizują międzynarodową ocenę wzajemną swoich ram krajowych, właściwego organu regulacyjnego lub programu krajowego, mając na uwadze zapewnienie osiągnięcia wysokich norm bezpieczeństwa w dziedzinie bezpiecznego gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi. Rezultaty wszelkich ocen wzajemnych przekazuje się Komisji i innym państwom członkowskim; mogą one być udostępnione społeczeństwu, jeżeli nie stoi to w konflikcie z kwestiami bezpieczeństwa i informacji zastrzeżonych.

ROZDZIAŁ 3

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł 15

Transpozycja

1. Państwa członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy przed dniem 23 sierpnia 2013 r. Niezwłocznie informują one o tym Komisję.

Środki te przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odesłania określone są przez państwa członkowskie.

2. Obowiązek transpozycji i wprowadzenia w życie przepisów niniejszej dyrektywy, które dotyczą wypalonego paliwa jądrowego, nie mają zastosowania do Cypru, Danii, Estonii,

Irlandii, Łotwy, Luksemburga i Malty, tak długo, jak długo państwa te postanowią nie prowadzić jakiejkolwiek działalności związanej z paliwem jądrowym.

3. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą oraz każde kolejne zmiany tych przepisów.

4. Państwa członkowskie powiadamiają po raz pierwszy Komisję o treści swojego programu krajowego obejmującego wszystkie elementy określone w art. 12 możliwie jak najszybciej, ale nie później niż dnia 23 sierpnia 2015 r.

Artykuł 16

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 17

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 lipca 2011 r.

W imieniu Rady

M. SAWICKI

Przewodniczący